І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
З Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
З Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 4. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ПОНЕДІЛОК, 6-го СІЧНЯ 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK MONDAY, JANUARY 6, 1975 No. 4. VOL. LXXXII.

Христос Рождається! — Славіте Його!

ВІДКРИЙМО СВОЇ СЕРЦЯ ДЛЯ БЛАГАНЬ МУЧЕННИКІВ УКРАЇНИ...

РІЗДВЯНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

*„Ой видить Бог, видить
Творець, що світ погибає,
Архангела Гавриїла в Назарет
посилає".*

Дорогі у Христі Брати і Сестри!

Глибоке розуміння пришестя на землю Сина Божого та причини й обставини, в яких ця подія сталася, виявив геній Українського народу в неперевершених колядках, оздоблюючи різдвяні церковні піснопіння чародійними мелодіями. Так само і Вселенська Православна Церква кличе своїх вірних у Свято Різдва Христового: „Весело заспівайте, люди, Він бо прославився!" (1-ша пісня різд. канону).

І от тут стає питання, чи може теперішнє людство свобідно переживати радість народження Сина Божого та вільно і з захопленням відізватися на заклик Церкви: „Весело заспівайте люди!"? Чи наша радість у сучасну пору може бути повною і безмежною, бо тільки до такої кликав Св. Апостол, звертаючись до перших носіїв імени Христового?

Болісно й гірко ствердити, але в теперішню пору не маємо святочної радости, нема тепер і захоплюючого чару видимих символів і звичаїв Різдва, нема і всенародних та родинних обставин, щоб „Літо Господнє було приємним". Навіть надії нема, щоб „відпущені були змучені на волю, сцілені — розбиті серцем, сліпі прозріли б" (Лук. IV, 18-19). А нема тому, що живемо в добі подібній до тієї, в яку прийшов до знесиленого й зболілого людства Син Божий, в добу, яку згадана вище колядка представляє так:

*„Ірод вельми засмутився,
Що Христос — Цар народився . . .
Ірод плаче і ридає,
Свої слуги розсилає,
Христа вбити шукає.
Слуги приказ виповняють —
Малих дітей убивають."*

Чи ж не прикметне це нашим часам? Чи жах після вістки про народження Христа, що сціплював кров у жилах тодішніх матерів, неприсущий нашим матерям і дружинам у теперішнє „Літо Господнє" 1975-те? Чи не в багатьох з-посеред нас терпне нині мозок від вісток про нелюдське знущання над людиною в країні жаху і сліз, у країні, що сховалася під апокаліптичною назвою СССР? Чи не зрухомлює цілу істоту думка про можливо дуже недалеку всесвітню пожежу, що як, заповідають, спопелить на цей раз усе і вся на землі? Ці питання стають напередодні цьогорічного Різдва перед кожною думаючою людиною, дощенту знесиленою зневагою до неї володарів сучасного світу.

Ці питання стають і перед українським народом, злою

(Закінчення на стор. 4-ій)

Микола Матіїв-Мельник

ХАЙ БУДЕ МИР

Хай буде мир, хай буде мир!
І стануть вольними закуті,
Нехай прийде з горіння мир,
По сльозах, тризні і покуті!
Нехай до брата брат прийде,
Сусід одчинить гостям двері;
Хай слово стопиться тверде
Братнього гніву при вечері.
Під білу скатерть хай паде
Євшан — чарівне зілля —
І дітям їх у сні цвіте
Дорога на дозвілля...
Щоби в серцях їх вічний жар,
А гнів — на ворогів...
Щоб не плюгавив яничар
Порога їх храмів...
Нехай в кришталах різдвяних —
Напій солодкого єднання;
В хатах отих малих, сумних
Велике сповідання:
Що їм зоря — в морозну ніч,
Що встане мільйон...
Що сила в їх рамен і плеч
Зторощить зла кордон!..
Нехай спільний співають глас,
Єднають духа у гурті —
Зоря їх стане у меті
І прийде, прийде, прийде час!..
І прийде, прийде, прийде він,
Як той жених біблійний —
І над степами вдарить дзвін
На похід їх весільний.

ДНЕСЬ ПОЮЩЕ

ДРУЖИНА ЛЕОНІДА ПЛЮЩА ПРОХАЄ МІЖНАРОДНОЇ ДОПОМОГИ ДЛЯ ЙОГО РЯТУНКУ — ІНФОРМУЄ А. САХАРОВ

Торонто. — Дружина Леоніда Плюща, Тетяна Житникова, звернулася до міжнародних юристів та лікарів-психіятрів, щоб вони включилися в її заходи для рятунку запротореного до божевільні її чоловіка, зокрема з апелем, щоб вони зажадали від совєтських властей всіх матеріялів, медичних і правничих, відносно цієї справи — заявив Академік Андрей Сахаров з Москви в телефонічній розмові з представником Комітету оборони Валентина Мороза в Торонті. Розмова відбулася 29-го грудня 1974 і в ній академік Сахаров насамперед ствердив, що він не має жадних інформацій відносно Валентина Мороза і дальше сказав:

„Чи Ви знаєте, що дружина Леоніда Плюща була в нього на побаченні? Його тепер перевели у кімнату для шалено хворих, в якій перебуває 20 або більше дуже агресивних хворих. Ніхто ані хвилини не може спати ані відпочивати. Цілу добу безнастанно горить світло. Всі перебувають під постійним наглядом. Дружина Плюща подає до суду лікарів, які запроторили її чоловіка до божевільні та прохає міжнародних юристів і лікарів-психіятрів, щоб вони включилися в цю справу, зажадали від совєтських властей матеріялів в цій справі та допомогли їй в її судовому процесі".

МОЛИТОВНИЙ ПРОТЕСТ У ВАШИНҐТОНІ

Вашинґтон, Д.К. — У вівторок, 7-го січня ц.р. в день Різдва Христового відбудеться тут з ініціятиви Організацій Українського Визвольного Фронту вже 4-й з черги молитовний протест проти московського народобивчого режиму і в обороні В. Мороза, Л. Плюща та всіх інших політичних в'язнів. Початок протесту год. 12:30 по полудні; збірка учасників біля совєтської амбасади при 16 вулиці.

УНСОЮЗ ЗАКІНЧИВ ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ ПРИДБАННЯМ 4.005 НОВИХ ЧЛЕНІВ

Джерзі Сиֱі. — З Організаційного Відділу УНС інформують, що минулорічну ювілейну організаційну кампанію УНС закінчено 31 грудня 1974 року підрахунком 4.005 новопридбаних членів.

Участь в кампанії брали всі 30 Округ Америки і Канади, з яких Філядельфійська Округа вже 7 раз з черги здобула першенство, придбавши найбільшу кількість нових членів на протязі одного року — 463 члени. Друге місце щодо кількости зорганізованих нових членів зайняла Округа Ню Йорк, здобувши 338 членів, а третє місце в тій клясі зайняла Округа Чикаґо, здобувши 300 нових членів.

У відсотковому відношенні щодо виконання ювілейної організаційної квоти перше місце зайняла Монтреальська Округа, здобуваючи 179 членів і тим самим виконавши свою квоту на 139 відсотків. Друге місце в тій клясі зайняла Округа Сиракюзи — Ютика, здобуваючи 194 членів і виконавши квоту на 121 відсотка. Третє місце зайняла Округа Боффало, здобуваючи 104 члени і виконавши квоту на 104 відсотки. Четвертим місцем поділилися сусідні Округи Твердого Вугілля в Шамокін, здобуваючи 152 члени, і Округа Вілкс Бері, здобуваючи 37 членів і виконавши квоту на 102 відсотки.

В клясі виконання квоти на 75 і більше відсотків Канада знову здобула першенство. Округа Ніяґара придбала 123 члени і тим виконала квоту на 95 відсотків. В цій клясі виконання квоти на 75 і більше відсотків слідують Округи: Джерзі Ситська — здобувши 162 члени виконала квоту на 88 відсотків, Трой — здобула 101 членів і виконала квоту на 84 відсотки, Центральна — здобула 41 членів і виконала квоту на 82 відсотки, Пасейк — здобула 55 членів і виконала квоту на 78 відсотків, Філядельфія — здобула 463 члени і виконала квоту на 77 відсотків, Скрентон — здобула 31 членів і виконала квоту на 77 відсотків та Нюарк — здобула 200 членів і виконала квоту на 76 відсотків.

Із згаданих три Округи одержать почесні плякети, а саме: за найкраще відсоткове виконання квоти ювілейного року, за здобуття найбільшого числа нових членів і за найбільше число в Окрузі секретарів — організаторів, що здобули під час року 10 і більше нових членів.

САХАРОВ ПЕРЕДБАЧУЄ ЗАГОСТРЕНУ КАМПАНІЮ ПРОТИ НЬОГО

Москва. — Найвидатніший тепер російський дисидент, учений фізик, член московської Академії Наук Андрей Сахаров заявив закордонним журналістам, що він виставлений тепер на посилені атаки збоку совєтських властей, гірші, аніж була пресова кампанія проти нього у серпні - вересні 1973 року. Він виявив, що його дружині Єлені Боннер відмовили пашпорт на виїзд до Італії на лікування та що її прибраній доньці Татяні Янкелевіч і її чоловікові не дозволили на виїзд до ЗСА, куди їх запросили були. 29 грудня мин. року Сахаров знайшов у своїй поштовій скриньці анонімового листа з погрозою, що його зять і однорічний внук потерплять, якщо він, Сахаров, не припинить своєї „протинародної діяльности". Продовжується поліційне переслідування будь - яких проявів дисидентського руху до того ступня, що сина засудженого у Вінниці лікаря Штерна притримали на станції Козятин, як він вертався з процесу свого батька, зробили при ньому особисту ревізію й перешукали його клунки та сконфіскували протокол з розправи його батька. Після того його звільнили і він після 24 годин вернувся до Москви.

Дипломати у Москві не вірять у недугу Брежнєва

Москва. — Закордонні кореспонденти й західні дипломати у Москві ставляться скептично до офіційної причини відкликання Леонідом Брежнєвим його заплянованої подорожі на Близький Схід, що ніби він занедужав. Пригадують, що дипломатичну недугу подавано вже раніше за причину, коли Брежнєв не захотів приймати когось із закордонних гостей у Москві та що він ще 24 грудня мин. року явився на засідання Верховного Совєта Російської ССРеспубліки „Н. Й. Таймс" покликується на вислів одного неназваного західнього дипломата: „Не викликується до Москви міністрів закордонних і військових справ далекої країни на те тільки, щоб заявити їм, що відкликується відвідини репрезентанта держави". Тому загально вважають, що між СССР і Єгиптом виник несподівано конфлікт за невиявлену назверх справу. В Єгипті бажали собі приїзду Л. Брежнєва, бо сподівалися що у висліді тих відвідин відновляться совєтські доставки зброї і виряду. Єгипетський президент Анвар Садат заявив, що „він розуміє що відкликано відвідини Леоніда Брежнєва з деяких причин і коли ті причини будуть зліквідовані, то настане нова доба в єгипетсько совєтських взаєминах". Загально вважають, що Брежнєв сподівався, що повернеться з відвідин в Єгипті Сирії й Іраку з якимись наявними користями для СССР, а коли побачив, що таких користей не матиме, то рішив туди не їхати.

Баварський державний секретар прийняв делеґацію УВУ

Мюнхен. (П. Б.) — Після парляментарних виборів у Баварії у жовтні 1974 р. прийшло до деякого переформування баварського уряду: державним секретарем (заступником міністра із правом участи у Кабінеті, отже із повним власним засягом дії) у Міністерстві освіти й віровизнань стала відома політична постать д-р Матильда Берґгофер-Вайхнер. Вона прийняла на окремій авдієнції — у дні 4 грудня делеґацію Українського Вільного Університету, а саме: ректора, проф. д-ра В. Янева, що прийшов у товаристві проф. д-ра Г. Штадтмюллера, члена наукової Ради Т-ва Сприяння Українській Науці, та д-ра Й. Маврера, кол. довголітнього куратора цього я Товариства та відомого прихильника УВУ. Новий державний секретар (заступник голови урядової Партії — Християнсько - соціяльної Унії) дуже цікавився всіми подробицями діяльности. Делеґація передала їй низку видань УВУ, зокрема у чужих мовах, а проф. Г. Штадтмюллер подав дуже докладну характеристику праці УВУ та підкреслив значення славістичних студій, на які УВУ звертає спеціяльну увагу. Авдієнція тривала понад півгодини і д-р Берґгофер-Вайхнер просила про постійне інформування в усіх подробицях.

„СВОБОДА" В РІЗДВЯНОМУ ЧАСІ

З нагоди Свят Різдва Христового за старим календарним стилем появляться два шести-сторінкові різдвяносвяточні видання. Це є друге видання з датою 6-го січня, надруковане і вислане в суботу, 4-го січня. Перше видання з датою суботи, 4-го січня, було надруковане і вислане в п'ятницю, 3-го січня. З датою 7 і 8-го січня „Свобода" не появиться. Чергове число „Свободи" друкуватиметься в середу, 8-го січня, з датою четверга, 9-го січня.

СВЯТО РАДОСТИ І НАДІЇ

З РІЗДВЯНОГО ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ

„Слава на висотах Богу, а на землі — мир, між людьми — добра воля!" (Луки 2:14) Це слова ангелів, якими вони повідомляли пастирів на вифлиємських полях про народження довгоочікуваного Месії. Від того часу рік-річно звучать ці слова в наших серцях та оновляють нашу віру і надію на перемогу Божої сили та правди.

Одним з головних завдань Месії було проголосити і засвідчити всьому світові про Божу любов та Його правду, які ведуть до свободи і визволення. „Як у слові (науці) Моєму перебуватимете, — то справді Моїми учнями ви будете, — і зрозумієте правду, і правда визволить ннас" (І. 8: 31-32) Ісус Христос пропонує, заохочує і запрошує всіх стати Його учнями, щоб всі вчилися в Нього нової життєвої дороги, нового способу життя. І нам справді треба дуже багато вчитися, щоб нам хоч трохи стати подібними до нашого великого Вчителя з Назарету.

Живемо в добі великих людських досягнень. Однак мимо їх людина не зробила майже ніякого поступу в напрямку духовному, етичному та моральному. Людина не підноситься, — „бо без Мене, — не можете нічого чинити" (Ів. 15:5-, — каже Христос. Без науки Христової людина нидіє, дичавіє, затрачує образ Божий, свою людську гідність і післанництво. Та як низько не впала людина, то ще не все пропало, бо ніколи не пізно опам'ятатись і завернути з дороги погибелі, „бо не післав Бог Сина Свого на світ, щоб судити світ, але щоб через Нього, спасти світ". (Ів. 3: 17) Він і сьогодні простягає Свої руки і благально запрошує: „Прийдіть до Мене, всі знеможені та обтяжені, — і Я відпочинок дам вам". (Ів. 11:28).

Залюбки Ісус навчав людей причтами — прикладами, щоб промовити до їхніх сердець, в яких змальовував подиву гідні характери і посталі людей до наслідування. Причта про таланти змушує до серйозної застанови і рішучої дії; лепта вбогої вдови є прикладом щирої жертвенности; мудра людина не закопує скарб у землю, а робить з нього вжиток. Христос був проти розгульного і необдуманого життя, яке веде до загибелі. Не бракує і сьогодні таких людей, що будують свою будівлю на піску, або йдуть на компроміси та служать Богові і мамоні.

Нема святого на землі — писав Т. Шевченко. Є тільки грішні і недосконалі люди, яких завданням є боротися, змагатися за святість і досконалість. До таких прийшов Христос, щоб їм показати дорогу до святости та як її здобувати. Він не обіцяв нам багато тут на землі, але ставив перед нами дійсність такою, якою вона є: „У світі горе будете мати, — тільки ж, боріться! Я побідив світ! (Ів. 16:33) І, здається, що Т. Шевченко глибоко зрозумів цю думку Ісуса, коли писав про боротьбу-змагання за святу і непорочну правду:

**Борітеся — Поборете,
Вам Бог помагає;
За вас сила, за вас воля
І правда святая!**

Свято народження Ісуса Христа не без причини є святом радости і надії, бо Бог подарував людям через Христа неоціненний скарб пізнання правди. Пізнавши правду, людина стає до боротьби проти фальшу і облуди. Хто витримає з Божою допомогою в цій боротьбі аж до кінця, той осягне нагороду святости і вінець життя.

Як високо Ісус цінив правду, про це ми довідуємося з молитви під час Тайної Вечері, в якій Він молився: „Освяти їх правдою Твоєю! Слово Твоє правда... За них віддаю Я Себе в посвяту, щоб вони також були освячені правдою" (Ів. 17:17, -19).

З нагоди свят Різдва Христового та надходячого Нового Року, вітаємо наш нарід, наше євагельське братство та всіх тих, що працюють для нашого народу і терплять за нього в Україні та поза нею, нашим традиційним привітом: Христос Родився — Славімо Його!

Володимир Багрій,
Президент

Паст. Володимир Боровський, Секретар Консисторії Української Євангельсько-Реформованої Церкви в екзилі.

**РІЗДВО ХРИСТОВЕ,
Р. Б. 1974**

Ректор УВУ мав зустріч з баварським президентом міністрів

Мюнхен (П. Б.) — Як відомо, в минулому році видатний німецький видавець, ген. консул Кипру на Баварію, Баден-Вюртемберґ та Гессен Ганс Дюрмаєр уможливив Українському Вільному Університетові видання мистецького альбома, присвяченого творчості скульптора Григора Крука, як теж причинився до нав'язання низки контактів із німецькими інтелектуальними колами, за що УВУ відзначив його почесним докторатом.

В 1974 р. відзначив німецький журналістичний та інтелектуалістичний світ його 75-ліття, і Зюд-Ферляґ (що його довголітнім директором Г. Дюрмаєр був) улаштував 12-го грудня в своїх приміщеннях святочне прийняття, в якому прийняло участь бл. 300 осіб, в тому числі баварський прем'єр-міністер, два міністри, чимало видатних постатей політичного світу. Із українців запрошено ректора УВУ проф. д-р Володимира Янева, який скористав із нагоди ,щоб подякувати баварському прем'єр-міністрові — д-рові А. Ґоппелеві за прихильність для українського культурного життя й постійну допомогу.

Музичний критик вирізнив спів Андрія Добрянського

Ню Йорк. — Нюйоркський журнал „Кю" у числі за 23 грудня — 5 січня помістив досить неґативну рецензію свого музичного критика Герберта Купсерберґа на поставу опери Пучіні „Джіанні Скікі", а похвалив тільки спів бас-баритона Андрія Добрянського. Купсерберґ пише, що всі солісти Метрополітальної Опери виконували свої ролі надто „жалобно", за винятком Андрія Добрянського, басовий голос якого звучав „авторитетно" в ролі нотаря. Як відомо, бас-баритон Андрій Добрянський, соліст Метрополітальної Опери від 1969-го року, цієї неділі, 5 січня, мав мати самостійний концерт в Алис Таллі Гол в Лінкольн Центрі при Бродвею та 65-ій вулиці. Початок концерту в 3-ій год. по полудні.

Українські культурні діячі в Канаді одержали дотацію федерального уряду

Оттава. — Об'єднання Українських Письменників „Слово" в Канаді повідомило, що управа цього Об'єднання одержала від міністра праці і відповідального за багатокультурність в Канаді Джона Мунро 2.500 долярів на видання антології канадської української поезії. Таку антологію вже від довшого часу підготовляє Яр Славутич, а до редакційної колеґії, крім упорядника, належать ще: Олекса Гай-Головко, Олег Зуєвський, Юрій Клиновий і Володимир Скорупський. Антологія повинна вийти з друку в половині 1975 р. „Слово" повідомляє також, що Відділ етнічних перекладів в системі багатокультурности затвердив переклад на англійську мову повісти „На твердій землі" Уласа Самчука, висиґнувавши на ту ціль 4.998 долярів. Повість перекладе на англійську мову відомий український літературознавець і перекладач проф. Кость Г. Андрусишин, довголітній голова Відділу слов'янських студій в Саскачеванському університеті.

*ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
СВОЇМ ЧЛЕНАМ И ПРИХИЛЬНИКАМ
та
ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ
бажає
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ*

*БАГАТО РАДОСТИ З НАГОДИ РІЗДВЯНИХ
СВЯТ ТА БАГАТО УСПІХІВ У НОВОМУ РОЦІ
СВОЇМ СПІВРОБІТНИКАМ, ДОПИСУВАЧАМ
ПРИЯТЕЛЯМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСІМ УКРАЇНЦЯМ
бажають
РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"*

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Jersey City, N.J. 07303

В дусі Різдва Христового

Сміло можна твердити, що ми, українці, силою обставин маємо найдовший різдвяний час, найдовше — можна сказати — перебуваємо в дусі Різдва. Вільна частина наших католицьких парафій відзначає свята вже за новим календарним стилем, але є ще і поважна частина, що святкує по давньому. З православними парафіями справа мається, мабуть, навпаки — більшість святкує ще за старим стилем, але є вже і такі, що святкують за новим.

Можна тільки дякувати Богові за те, що хоча ще й не цілком проминули в нас календарні суперечності, але вони практично такими суперечностями вже перестали бути. Ніхто вже не вважає своїм ворогом того, хто святкує за іншим календарем. Щобільше, в обставинах святкувань одних за одним, а других за другим календарем, замітний вже навіть респект та пошана одних до одних, „старокалендарники" вже пересилають своїм рідним, приятелям і знайомим „новокалендарникам" побажання в грудні, а ці їм віддячуються цим самим в січні, отже в цьому відношенні ми вже не тільки говорили про „дух Різдва", але і в тому дусі поступаємо.

Немає сумніву, що календарно подвійне святкування Різдва Христового між українцями на поселеннях має свій відгомін і в Україні, вже хочби в результаті повідомлень і програм, призначених для України радіопересилань. Отже, також і в Україні бодай в свідомості та в думках наших братів і сестер цей різдвяний час триває довше.

Згідно з християнським вченням, в усьому, що дістьСя, є „палець Божий". Можливо, що до багатьох наших внутрішніх суперечностей потрібно було ще й тієї календарної суперечности, щоб довше перебувати в дусі Різдва Христового і власне в тому дусі полагоджувати ці наші суперечності, включно з календарними. Можна бо мати певність, що коли ми не тільки в сезоні, але і кожного дня в році поступатимемо власне в дусі Різдва Христового, як цей дух Різдва буде в нас і з нами не тільки один день за новим чи старим календарем, але кожного дня, тоді ми не матимемо жадних зайвих проблем, будемо справжнім Божим людом.

В тому дусі й вітаємо всіх з Різдвом Христовим!

Надійна зустріч

Вістка про зустріч і нараду голів НТША й УВАН у Ню Йорку та їхнє рішення тісніше в майбутньому співпрацювати — це надійний новорічний подарунок вільній українській громаді. Коли сама рація існування двох наукових установ в теперішніх умовинах дискусійна — то їхня взаємна неміхіть і відсутність між ними ділового контакту — цілком нісенітна. Це тим паче, що від початку відновлення НТШ на еміграції в Німеччині й заснування УВАН-у зобов'язував принцип подвійного членства, ото ж в обох тих установах є багато тих самих дійсних членів, з тією аномалією, що дехто з них в одній установі є дійсним членом, у другій тільки членом кореспондентом, наче котрась із них „вища" чи „нижча".

Коли настало замирення верхівок тих наших наукових установ — не пора і немає глузду входити у те, хто був винуватим у дотеперішній распрі і що тут завинило. Треба радіти замиренням і бажати, щоби воно не обмежилося до офіційної залви, а дало конкретні і практичні плоди. В обох установах є добрі фахівці тих самих ділянок знання. Обидві установи мають, нав'язані вже до традиції, свої пляни діяльности. Ідеться про те, щоби їх скоординувати, щоби уладжувати наукові конференції спільними силами, щоб видати деякі наукові збірники спільними фондами і спільною працею своїх членів, щоби ліквідувати те велике й мале, що їх ділить. Малий приклад: обидві установи, НТША і УВАН, вислали були своїх репрезентантів, фахових філологів, до новозаснованого Термінологічного Центру. Коли ж той Центр після довгих і вичерпних нарад вирішив, що країна, де живемо, це З'єднані Стейти Америки", то ні одна з тих установ тому рішенню не підпорядкувалася: для НТША це далі „ЗДА", хоч стейти не є „державами", і для УВАН це далі „США".

Всі члени й нечлени НТШ та УВАН, науковці і ненауковці однозгідні, що наука — це підвалина й політики та що найпершим завданням вільної української громади є збагачувати українську науку творами, що їх не можна писати й видавати в поневоленій Україні. Тому, якщо НТШ і УВАН дійсно виявлять добру волю у реалізуванні виявленого порозуміння і співпраці, то це буде велике добро для всієї спільної української справи.

Я. Гайвас

ПРАВО НА ЕМІГРАЦІЮ

Міжнародна дебата про еміграцію з Совєтського Союзу виглядала б комічною в її теперішній стадії завдяки погромницьким статтям у совєтській пресі до цього питання і листові Громика, коли б не те, що йдеться про дуже засадничі проблеми та про долю десятків і сотень тисяч людей. Ідеться про підставові положення людського буття. Накінець, ще в даному разі йдеться про долю й майбутнє цілої нації. Нації, яка, вирвана з рідної землі, перетривала майже дві тисячі років „у приймах", зазнаючи всіх можливих переживань, та все таки не загубила духового обличчя, своєї виразно скристалізованої окремішности. То ж чи можна дивуватися, що після довгих століть мандрівок по чужих пустелях та по ще свіжих випарах сталінських таборів смерти і гітлерівських крематоріїв, жиди запрагнули за всяку ціну здобути собі і тільки собі батьківщину, бути господарем на якомусь клаптику землі так, як усі інші народи світу? А далі, чи можна дивуватися, що їхні мрії й пляни звернені на Палестину, де вони зродилися як нарід, з візією якої вони жили десятки століть і змирали по всіх закутках землі, згасаючим зором звернені до її скелястих горбів і вкритих гаями долин?

Це все загострило і так дуже гостру загальнолюдську проблему права на еміграцію, додало їй, можна сказати, вибухової динаміки й драматизму. З тому загальнолюдському явищі чимале місце займає теж і український відтинок. Загальні настанови й розв'язки глибоко заторкують наші інтереси й нашу долю. Українська нація теж особлива своєю долею. Український нарід є на своїй території, й усякі спроби царів Петрів і Микол та некоронованих тиранів Ленінів і Сталінів відірвати нас від рідної землі не повелися. Та, не зважаючи на своє довге існування й свій високий рівень розвитку, ми ще не добилися свого незалежного державного існування, й надалі ми частина російської імперії. В додатку, а у великій мірі і через те, значна частина українського народу живе в діяспорі. Як же у тій українській ситуації виглядає справа еміграції, як нам підходити до такого вагомого, особливо у наших умовах, „права на еміграцію"?

Право на еміграцію жидів зі Совєтського Союзу в основному підбудовують такими аргументами: а) загальнолюдськими моральними нормами й правами, б) особливим положенням і особливою долею жидів, в) антинародністю большевицької системи, яка з усіх людей і з усіх народів намагається зробити безвільний інструмент, позбавляючи їх таким чином можливостей своїм вкладом творчо причинитися до розбудови й збагачування загальнолюдських цінностей. Загальноприйняті правні норми сучасного світу, які знайшли своє віддзеркалення у Хартіях Об'єднаних Націй, які члени ОН підписали та теоретично зобов'язалися дотримуватися їх, забезпечують кожній людині право на еміграцію. Здавалося б, що це полагоджує цілу справу й розв'язує проблему, одначе воно не так, бо в Совєтах, як і в кожній не на праві, а на силі й насильстві, опертій державі, ніякий закон, навіть власний, не обов'язує державні чинники, якщо він у даний час не вкладається у їхні політичні пляни.

Еміграція жидів з СССР і большевицькі зловживання в цій справі не лише поруШили опінію цілого світу, але впали теж плодючим зерном серед інших народів, поневолених в СССР. Не могла ця проблема не заторкнути і нас і то так у принципово - теоретичному, як і у фактичному відношеннях. Бо в кожній нації і державі були й завжди будуть люди, які захотять виїхати у світ. У висліді існування мільйонової української еміграції, а ще більше після трагічних наслідків Другої світової війни на нашому відтинку — це справа великої ваги.

Здавалося, що в цьому в нас будуть однозгідні погляди. Одначе,, швидко виявилося, що ні. Виявилося, що є одиниці, а то навіть гурти, які принцип еміграції гаряче заперечують, а дехто навіть готов тих, що виїжджають, посуджувати в „дезертирстві". Очевидно, що аж до такої крайности не варт доходити. Зате про право на еміграцію, його теоретичні положення й практичне застосування в нашій дійсності треба говорити, за їхнє переведення в життя треба боротися.

На самому початку слід ствердити, бо ми всі напевно згідні в тім, що большевики ніколи не погодяться на виїзд більшого числа людей з СССР. Відноситься це до кожної національности, а особливо української з вийнятком хіба жидів. Український нарід був, є і назавжди залишиться головною перешкодою в московських намаганнях до кінця зрусифікувати Україну й таким чином внутрішньо сконсолідувати свої імперіяльні посідання. Кожен свідомий українець є бійцем на цьому фронті, й Москва докладала та завжди докладатиме всіх зусиль, щоб мати якнайбільше нас під своєю контролею. А де є щільніша контроля, як не у власній системі, в руках власної поліції й інших органів насилля? Вже з того, для кожного очевидного факту, мусить випливати для нас самозро-

Закінчення на стор. 5-ій)

С. Василівець

АТЕЇСТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

Для того, щоб створити суспільство без традицій, треба за всяку ціну розірвати нитку тяглости, послідовности, треба з історичного ланцюга вирвати хоч одну ланку, — одне покоління, — і тоді ланцюг можна буде кувати від початку. Ще ніхто в історії не ставив собі того за мету, але така, власне, мета стоїть перед людиноненависницькими експериментаторами, котрі узурпували владу з Російській імперії. Для здійснення такої мети годяться всі засоби, а моральні норми ніколи не можуть стати на перешкоді, бо поняття „мораль", властво, не існує в схемі марксизму-ленінізму.

Фрідріх Енгельс дав фундаментальну думку, що „життя — це спосіб існування білкових тіл", тобто — функція органічних молекул, — і нічого більше. З цього дуже просто дійти до висновку, що всякі експерименти допустимі над життям особи, суспільних груп і цілого суспільства. Все, щоб не робилося, ніколи не буде аморальним, бо коли нема моралі, то, логічно, нема й аморальности. Більше того, нема також помилок у таких неконтрольованих експериментах, бо не може бути помилок, коли експериментатор керується високою метою — побудувати комунізм (для комуністів, звичайно). Людські жертви, то тільки відходи виробництва, бо „де ліс рубають — там і тріски летять".

Коли для зламання традиційної селянської цивілізації треба було ліквідувати кілька мільйонів „білкових організмів", то це зробили, не задумуючись і без докорів совісти, бо совість також не вкладається в схему марксистсько-ленінської філософії: просто „білкові організми" отримали іншу функцію, стали поживою для коренів рослин — ото і все.

Біль? Це так само поняття відносне, крім того, біль нічого не означає конкретно, він не вимірюється фізичними величинами. Навіть всесвітній біль не здатний порушити хоч бо одного каменя (наприклад, у стіні Кремля), отож, і біль можна не брати до уваги. Тим більше, що болить не самого експериментатора.

Озброєна таким „світлим" вченням партія іде до своєї мети без компромісів із совістю, бо совість же — поняття не існуюче конкретно. Обман, лукавство, лицемірство, підступ, насильство — так само поняття неіснуючі, витвір „гнилої" фантазії попередніх релігійних цивілізацій. Абсолютну істину знає тільки комуністична партія, решта світу — несвідома темна маса з дикунськими пережитками минулого. Колись світ усвідомить свої помилки і скаже „спасибі" комуністам, а покищо світ треба приводити до свідомости і то якими завгодно методами.

Ото, власне, і все комуністичне вчення. Квінт-есенція його. І, власне, з таких позицій підходить комуністична партія до сучасної української молоді. Цьому поколінню присудили стати отією ланкою з ланцюга, яку треба виламати. Тоді раз і назавжди порушиться тяглість поколінь, і в головах пишним цвітом розцвітуть „світлі" марксистсько - ленінські ідеї.

Ланцюга родинної традиції починається рвати з першого дня в школі. Дитині з релігійної сім'ї дається конкретно до зрозуміння, що її батьки і діди, і прадіди, — люди темні, відсталі (просто кажучи — дурні), що їх слухатись не треба і до церкви їти не можна. Зневага до старшого покоління культивується просто таки з диявольською впертістю. Опікун кожної кляси мусить визначити в своїх квартальних плянах, які антирелігійні бесіди і читання він буде проводити з учнями. Не пропускають ані одного значного свята: перед Різдвом проводять лекції, де висміюється різдвяні традиції і „казочки" про народження Ісуса. На Великдень обов'язково видумуються якісь роботи — збирати старе залізяччя по дворах для соціялістичної індустрії чи працювати на шкільному дворі або городі.

В такій атмосфері антирелігійного цькування перебуває дитина на протязі десяти років школи. Вона в той період мусить зробити вибір: хто ж обманює? Чи батьки, а разом з ними і всі покоління предків, чи вчителі, вихователі разом з радіо і телевізією і всім пропагандивним апаратом? В молоду душу (якої, звісно, теж немає!) впускається отрута непевности і недовір'я. Але разом з тим мимоволі виникає думка: „Невже варто з такою впертістю боротись із тим, що не існує? Щось не так!" Звичайно така думка частіше з'являється вже в старшому, не шкільному віці.

Великою небезпекою для системи атеїстичного виховання є свідомі релігійні родини. Їх стараються виявити і зацькувати. Найчастіше такими свідомими і безкомпромісовими є протестанти, переважно — євангельські християни-баптисти, хоч не бракує православних і католицьких родин. Виявити таку родину досить просто: дитина не носить на шиї червоної краватки (знаку приналежности до комуністичної дитячої організації-піонерів). Зацькувати так само просто: з дитини можна насміятись, пригрозити віддати в дитячий інтернат. Релігійним батькам так само погрожують відібрати дітей „для правильного виховання", що й робиться часто, як відомо. Другий спосіб виявити „ворожий елемент" — комсомол (комуністична спілка молоді). Релігійна молодь, звичайно, старається уникнути цієї організації, отут же їх і „ловлять". А зловивши, виключають з технікумів, інститутів, переводять з кращої праці на гіршу.

Здавалось би, всі шляхи закриті, залишається тільки дорога, накреслена партією. Чому ж тоді трапляються непередбачені жадною партійною програмою випадки як отой, що трапився раз в Одеській консерваторії.

На останньому році навчання юнак здавав державний іспит з атеїзму. В усіх вищих школах ця „наука" обов'язково вивчається. Хлопець впевнено і без зупинок відповів на усі запитання, і от, перед тим, як поставити йому найвищу оцінку, один з професорів дав ще одне запитання:

— А ви в Бога віруєте?

— Вірую, — відповів юнак. Комісія сторопіла. А, опам'ятавшись, один з комісії сказав:

— Ви відповідали дуже добре. Але ваша остання відповідь не дає нам права поставити вам задовільну оцінку.

— А ви іспитували мої знання чи переконання? — поцікавився юнак.

Врешті, він отримав „трійку", посередню оцінку. А це значить, що не все передбачила марксистсько-ленінська теорія. Відкидаючи поняття про людську душу, ця теорія разом з тим не передбачила шляхів до душі.

У кожному разі суспільство без душі може функціонувати тільки до пори — до часу. Істеричний ентузіязм, налоскотаний порив перших п'ятирічок минув безповоротно, а на західніх теренах, прилучених до СССР пізніше, того ентузіязму не було ніколи. Неможливо гальванізувати труп комсомольця двадцятих років Павла Корчагіна, бо засліплення минуло і комсомолець не вірить вже тій ідеології, яка заперечує саме поняття віри. Страх і користолюбство ще женуть певну частину молоді „дорогою ровесників революції", але на обрії вони не бачать жадної „зорі комунізму": в кращому випадку там сяє абажур власної вигідної квартири.

Покоління сталінців зробило все, щоб до краю скомпромітувати рожеву, утопійну теорію комунізму. Скептицизм і зневіра — ось характеристика понівечених атеїзмом молодих душ.

Але людина — не звір, і ми це знаємо краще за атеїстів. Період депресії проходить, і люди починають шукати дороги до чистих джерел життя. І такі пошуки неминуче ведуть до віри в Бога. Саме в шістдесяті роки молоде українське покоління найголосніше заявило про своє духове прозріння, і про це ми ще будемо мати розмову з читачем.

*Автор цієї статті вихований в совєтських школах і тільки цього року опинився у вільному світі.

Любов Коленська

Коли прийде Різдво...

Різдво... — Що означає це слово? Міраж, якесь уявне, абстрактне зовсім поняття, чи дійсне і живе, в якому захована глибока сутність, містерія і краса у день народження Божого Сина.

Чи Різдво — це перший зблиск зірки на небі, обсипана сніговим мерехтінням гілка, запашність святвечірніх страв, промінність дитячих очей, що зводяться вгору за осяйним і для них недоступним янголом, що на самому вершечку ялинки, чи іскра щастя і ніжности у материнім погляді — торкнення всерадісним настроєм родини, що перетворює вечір в казку?

А може це святвечірня свічечка, спів колядників, гомін дзвонів, стукіт у двері гостей, різдвяні картки з побажаннями, подарунки, чи може святкове відчування, в якому тане й призабувається вся жура у свідомості, що в цей вечір вже нікуди не треба поспішати?

Різдво — це слова Христові, це слова Бога-Сина, який сказав: „Це моя заповідь, щоб ви любили один одного, як Я вас полюбив!"

— Це усмішка приязні, віддана іншій людині, це допомога їй, коли вона в турботі, це відвідини самотнього і розрада тих, у яких немає ні родини, ні друзів.

Різдво — це всепрощення...

— Це уважливість, щоб зумисне не торкнутись другого лихим словом чи злобою, це відчування людської сльози, це ввесь багатий світ, у якому відкриваються приязнь, взаємопошана, вирозуміння, райдуга почувань — вміння співрадіти, співчувати і вміння співжити з іншими людьми, в першу чергу дивлячись на свої похибки, а тоді на інших.

— Це підсумки вчинків минулого, щоб із чистим чолом увійти в майбутнє.

— Це почування, що людина в мирі зі собою та з іншими, це душевний спокій, вдоволення і стремління у бажанні переживати чергові Свята.

Різдво — це величня симфонія мелодії любови — чистої як дитячий замріяний світ, у якому ще незвичайні стремління і відвага героїв у безмежній вірі перейти найдальші й найтрудніші поля.

— Це лист, картка, чи невелика записка, післана в Україну чи у далекі тайги Сибіру, щоб об'єднатися з тими, що караються в ньому, бо йдучи за словами Сина-Божого, взяли до серця Його заповіт: „Ніхто не має більшої любови, ніж той, хто душу свою кладе за друзів"... Вони відреклись усього, засвідчивши своїм життям Христові слова.

Різдво — це сосни гілка з привітом: „Христос рождається" і відповідь різдвяних дзвонів: „Славіте Його", але цей привіт сповниться тільки тоді, коли на порозі кожного дому зупиниться справдішний мир, не лиш у святкові дні, але й в щоденному житті, повсякчас.

о. д-р Ю. Шумовський

РІЗДВЯНА НІЧ НА РУЇНАХ СТАРОВИННОЇ ГХАНИ

Останній промінь гарячого африканського сонця ховався за обрій і своїм червоножовтим світлом обливав золотисту траву підсагарної савани. Свіжорозкопані нами руїни старовинного міста Гхани з XI ст. сутеніли. Зі сходу небо непомітно, але швидко темніло, а на його просторах загорялись мільйони зірок, одна ясніша другої .Денний ніжний вітрець, що так пестив наші спітнілі обличчя, десь цілком зник, і настала тиша, тиша чарівної африканської ночі, яку годі зрівняти з нашою українською або американською ніччю.

Я йшов з робітниками з багатим здобутком цілоденних розкопок у руїнах колись славетної столиці імперії Гхана, а нині занесеної тисячолітнім піском, порослої дикою мімозою та колючими акаціями.

Велике вогнище у віддалі нам вказувало на близькість нашого намету, нашого відпочинку, Я спішив сьогодні до табору, до нашого дому на вечерю. Тож сьогодні у нас Святий Вечір, Різдвяна ніч.

Але не тільки я спішив знайти собі спокій і втіху у цю Святу Ніч, у цей вечір. Вся природа, як мені здавалося, була якась надзвичайна, урочисто стривожена. Ось там маленький зайчик перебіг нам дорогу, стукнув ніжками об землю і плигнув весело у нірку, щоб сховатися від нічних хижаків та відпочити від денної спекоти. Там знову невеличкий табун газель з високими рогами, легко стрибаючи стрункими ніжками, спішив десь на добраніч. А там ось зграя диких пентад (цесарок), ховаючись поміж високою висохлою травою, шукала колючих акацій, високих дерев для свого спокійного і небезпечного нічлігу. Повільним кроком праворуч нас в деякій віддалі посувався лінивий комахоїд, а за ним, підстрибуючи, слідкували плямисті гієни.

Все спішило у цю хвилину приготуватись до південної ночі, яка в Африці надзвичайно швидко приходить, а разом з нею надходить і нове таємниче нічне життя. Ось ми вже біля намету нашого табору. Робітники великим колом розсілися довкола вогнища і заїдали гарячий кус-кус зі свіжозабитою дичиною, а ясне полум'я сковзало і весело грало по їх блискучих чорних обличчях.

Мій вірний друг і слуга Сангі все ще вовтузився біля намету, біля вогнища та наставляв на зроблений мною з розбитої скрині провізоричний стіл різноманітні страви. Незабаром, стіл був накритий, як ніколи раніше, білою скатертиною. Чого тільки на ньому не було наставлено: консерви, смажена дичина, горілка, компоти та інші ласощі вабили наші зголоднілі очі. Нарешті Сангі покликав нас урочисто до столу і нас троє білих: я з дружиною та колеґа француз Р. Моні засіли за святочний стіл на коробках та „джеріканах" від бензини, які нам завжди служили за стільці або столи у дикій савані та у пісках Сагари.

Однак, то було не все. Найбільшою несподіванкою для нас було те, що невеличке криве деревце дикої колючої акації, що стояло біля столу, на якому ми завжди вішали свої рушниці та баклажки з водою, сьогодні стояло якось весело і урочисто .На ньому звисали стрічки різнобарвного паперу, пір'їни з пташок, цукерки та намиста з корналіну, недавно викопані нами в руїнах старовинного міста, каструлі тощо, а на самому вершку стриміла вирізана з паперу зірка та мусульманський місяць. Під деревом стояв старовинний горщик з руїн Гхани, з якого синім димком розходились пахощі ладану, що його ми тут завжди здирали з дерев, немов живицю з наших сосон, і дим якого вживали проти комарів.

Сангі, очевидно, знав, що у Святий Вечір білі роблять ялинку, тому і зробив нам цю велику приємність, вбравши так гарно колючу підсагарну акацію, якій і не снилось ніколи славити собою Рожденного Христа Дитятка та святкувати з нами Різдво. Сам Сангі стояв величаво біля нас і все весело поглядав то на екзотичну ялинку то на нас, бажаючи зрозуміти наші почуття, а вони не були звичайні. Тож перший раз в житті нам було суджено зустрічати Різдво не серед своїх людей, не в культурнім оточенні, не серед снігів та морозу, не на Україні чи в Америці, а ген-ген, далеко у степах підсагарної савани, в так званім Сахелю. Думки мимоволі несли нас в Україну, до рідного краю, у тріскучий мороз, у білі килими снігу, під селянську стріху, за Святвечірній стіл з кутею та з дванадцятьма стравами, до нашої дерев'яної церковці. У нас стояли сльози на очах. Там десь наші рідні, земляки. Там десь колядники з звіздою під вікнами співають „Христос Родився", а тут починається екзотична африканська ніч широкої таємничої савани.

Десь далеко заскавучав, заплакав немов немовля шакал. За ним зо всіх сторін обізвались інші, заплакали, заскавучали, завили несамовито, а поміж їхніми голосами жалібно вили, пищали то тут, то там голодні бридкі гієни. Ця дивна, а разом приємна симфонія все зростала розширялась, могутніла і поступово наближалась до нашого табору, поки аж не одізвались грізним ревом кілька львів-царів джунґлів та савани. Тоді симфонія зникла і лише дене-де пищали гієни, бурмотів незадоволено лев та зелені вогники очей шакалів, немов фосфоричні вогники, блукали у деякій віддалі від нас.

Я прочитав молитву, проспівали ми з дружиною тропар Різдву і вечеряли. Сиділи ми і їли мовчки. Кожен був заглиблений у свої власні думки, які линули всюди: то у рідний край до свого народу, то до рідних своїх, то у минуле життя, то зосереджувались над сучасною хвилиною і світовою подією, що сталась у Вифлиємі. Навіть робітники шепотілись нишком біля намету, стараючись нам не перешкоджати у святочному настрої.

Перший вивів нас із задуми француз - колеґа. Він звернувся до моєї дружини і попросив проспівати щось з різдвяних пісень і сам вміло заспівав свою французьку кляду „Ноель, Ноель". Стало якось веселіше, по святочному. Робітники заметушились, враз оточили нас і просили співати ще. Ми з дружиною почали співати все, що пам'ятали: „Нова радість стала", „По всьому світі", „Бог Предвічний", „Небо і земля" тощо. Одна за другою мелодії наших колядок розливались по просторах підсагарної савани, по старовинних руїнах славетної Гхани, поміж кущами дикої мімози та акації, пов зли по вершках золотистої сухої трави все далі і далі несли славу Народженому, українській пісні та її народу.

Не було кінця радости робітників-муринів, що вперше почули українську пісню і бачили наш святочний настрій і славлення Христа. Плескали весь час у долоні весело шкірили свої білі зуби, хитали головами та все хвалили нас, кажучи „а кані кособе, а кані" (дуже добре, добре"...)

Непомітно пробіг час. Робітники розіслали шкіри стали на молитву і промовляли вже не до Рожденного Христа в цю ніч, а до свого Бога словами „Аллах, Аллах"... Стали взивати, підносячи вгору руки, і наш табір почав засинати.

Настала ще більша тиша різдвяної ночі в Африці, як двоє заблуканих українців у цій екзотичній країні спали солодким міцним сном і лише голодні шакали та гієни шкрябали наш намет та суху біля нього землю, шукаючи решток нашої святочної вечері. Зрідка було чути гарчання десь близько господаря савани і африканської ночі — лева, що крутився навколо, немов пересторогу, що мовляв він тут, він сторожить, і тому — спіть спокійно.

Ясні зірки мінливо поблискували у темній синяві небес, де колись сонми янголів співали усьому світові: „Слава Богу на висоті, на землі спокій, між людьми благовоління".

З РОЖДЕСТВОМ ХРИСТОВИМ
І НОВИМ РОКОМ

якнайкращі побажання Ієрархам і Духовенству Українських Церков, Нагальному Пластунові, Головній Пластовій Раді і Булаві, Крайовій Пластовій Раді і Старшині, Членам Пласт-прияту, Дирекції Пластової Фундації, Батькам Пластової Молоді, всім Пластунам і Пластункам та всьому Українському Громадянству

— *висловлює* —

Станигна Пластова Старшина в Ню Йорку
Управа Гуртка Пластприяту в Ню Йорку

Родині, Приятелям
і Знайомим
З Різдвом Христовим
та Новим Роком 1975-им
і св. Йорданом
— щастя, здоров'я і многая
літа щиро бажають
ЛЮБОВ і РОМАН ТИМЧУКИ
109 E. 2nd Street
New York, N.Y. 10009

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!
Рідним, Приятелям
і Знайомим бажає
ПРІСЯ ВИТВИЦЬКА

Веселих Свят!

Дирекція Українського Народного Дому в Ню Йорку

— *б а ж а є* —

усім Уділовцям, Установам і Організаціям, які мають в УНДомі свої постійні домівки, всім, що користають із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого Ресторану та Клюбу „Ліса Микити" і всій Українській Громаді Ню Йорку

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

та

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

140-142 Second Ave. — NEW YORK, N. Y — GR 3-5289

З Різдвом Христовим
і Новим Роком!

Від Державного Центру Української Народньої Республіки в екзилі пересиляємо щиросердечні привіти і найкращі побажання Українському Громадянству на батьківщині і на чужині, Українським Церквам і Українському Воякству, проводам українських установ і організацій у діяспорі, Представництвам Виконавчого Органу Української Національної Ради та Управам і членству Товариств Прихильників УНРеспубліки і Товариств Сприяння Українській Національній Раді

Микола ЛІВИЦЬКИЙ
Президент
Української Народньої Республіки в екзилі
Микола СТЕПАНЕНКО
Віцепрезидент Української Народньої Республіки
Спиридон ДОВГАЛЬ
Голова Президії УНРади
Члени Президії УНРади
Василь ФЕДОРОНЧУК
Голова ВО УНРади
Теофіль ЛЕОНТІЙ
Урядуючий Голова ВО УНРади
Члени Виконавчого Органу УНРади

Товариство Українських Інженерів Америки
ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК
бажає
РАДІСНИХ
Свят Рождества Христового
і
Щасливого Нового Року!
Високопреподобному Духовенству, Професійним та Громадським Установам, Вельмишановним Членам та їхнім Родинам та всьому нашому Громадянству.

ЗА УПРАВУ:
Інж. Любомир Калинич, голова
Інж. Юрій Огієнко, секретар

Рідним, Друзям і Знайомим
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
бажає
д-р Любомир Ворох

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ РОКОМ

щиро вітаємо та пересилаємо найщиріші побажання Членству НТШ, Меценатам і Добродіям НТШ, Співробітникам української науки й культури, Керівництву та Членству українських установ і організацій і всьому Українському Громадянству. Одночасно дякуємо за моральну та матеріяльну піддержку нашої праці у ювілейному році Наукового Товариства ім. Шевченка.

Христос Родився! Славте Його!

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА

Рідні, Приятелям
і Знайомим
пересилаємо щирі
побажання
Веселих Свят
і Щасливого Нового Року
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
МАРІЯ і ОМЕЛЯН ОМЕЦІНСЬКІ

АНГЕЛА й інж. ЛЕОНІД РОМАНЮКИ
вітають
з Різдвом Христовим
всіх Родаків, Друзів
і Знайомих.

З Різдвом Христовим
і Новим Роком
вітаю Лежайщан, Приятелів
і Знайомих
бажаю Їм
всього найкращого —
РОМАН КИШАКЕВИЧ

З Різдвом Христовим
та Новим Роком 1975-им
бажаю
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та
ЩАСЛИВОГО
НОВОГО РОКУ —
Рідні, Друзям, Приятедям
й Знайомим!
ЮШКЕВИЧ РОМАН

ЕКЗЕКУТИВА і ДИРЕКЦІЙНА РАДА
Злученого Українського Американського Допомогового Комітету
— *вітає* —
ІЗ СВЯТОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
УКРАЇНЦІВ, РОЗКИНЕНИХ ПО ВСІЙ ЗЕМЛІ,
і бажає Їм
ІЗ НОВИМ РОКОМ
здоров'я, витривалости і віри, щоб спільною працею і взаємною допомогою, з глибокими ідеалами християнської і національної моралі, діждатися світлого майбутнього нашого Народу.

Товариство Українських Інженерів Америки
шле
РІЗДВЯНІ й НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ
Первоієрархам Українських Церков, Українському Народові на Рідних Землях, зокрема Українським Інженерам, Центральним Українським Установам та українським науковим, професійним і громадським Організаціям у вільному світі.

Щиро вітаємо

з Різдвом Христовим і Новим Роком
Управи Відділів, Членів ТУІА і їх Родини.
Христос Рождається!
За головну Управу:
Інж. Іван Мокрівський
голова
Інж. Д. Мосора-Франкен
секретар

З нагоди Різдва Христового та Нового Року
КРАЙОВА ЦЕНТРАЛЯ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ, ПРОМИСЛОВЦІВ І ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ
та
УПРАВА ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ, ПРОМИСЛОВЦІВ І ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ У ЧИКАГО Й ОКОЛИЦІ
бажають
усім своїм Членам і їхнім Родинам
та всьому Українському Народові
Веселих Свят і Щасливого Нового Року!
Управа КЦОУКПіП та ТУКПіП
841 North Western Avenue Chicago, Ill. 60622

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Ню Йорку
МЕТРОПОЛІТАЛЬНИЙ ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
передає цією дорогою
З НАГОДИ ВЕЛИЧНЬОГО ПРАЗНИКА
Христового Різдва та Нового Року
щирі привітання та побажання Їх Блаженству Верховному Архиєпископові Кардиналові Йосифові, Високопреосвященнішому Митрополитові Мстиславові, Високопреосвященнішим і Преосвященнішим Ієрархам Українських Церков, Високопреподобному і Всечеснему Духовенству та Українському Громадянству Великого Ню Йорку — зокрема Проводам і Членству тих наших організацій і установ, що виказали своє зрозуміння і свою відданість для релігійно-церковних і національно-громадських потреб і співпрацювали із проводом нашої Української Громади для добра нашої Рідної Української Церкви та нашого Народу.
ХРИСТОС РОДИВСЯ! СЛАВІМ ЙОГО!
ЗА УПРАВУ КОМІТЕТУ:
Адв. Роман Гуглевиг — голова
Адв. Онуфрій Германюк — секретар

ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ в НЮ ЙОРКУ
з нагоди
Різдва Христового та Нового 1975 Року
ЗАСИЛАЄ НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
Нагальному Пластунові, Пластовим Проводам та Управі Пластприяту,
а зокрема
всім Фундаторам, Добродіям, Будівничим та Жертводавцям
Пластового Дому в Ню Йорку.
За Дирекцію — пл. сен. ВЯЧЕСЛАВ ВИШНЕВСЬКИЙ, голова
пл. сен. МИХАЙЛО ЮЗЕНІВ, секретар
Адреса: Plast Foundation, Inc., 144 Second Ave., New York, N.Y. 10003

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ
Зі Світлим Святом Різдва Христового і Новим Роком
щиро вітаємо
Високопреосвященнішого Митрополита МСТИСЛАВА,
наших Єпископів, Духовенство, все Українське Громадянство в вільному світі та на Рідних Землях, а особливо усіх Добродіїв, Жертводавців та Прихильників побудови
Української Православної Церкви св. апп. Петра і Павла в Глен Спей, Н. Й.
ЗА БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ
В. САЛЕНКО, голова **В. БАРКА, секретар**

Українська Вільна Академія Наук у США
Управа УВАН у США й Управа Фундації її — щиро вітає членів Академії, меценатів, членів і прихильників Фундації її та всіх учасників наукових засідань і конференцій Академії
З Святами Різдва Христового
і Новим 1975 Роком!
При цій нагоді Академія висловлює глибоку подяку всім установам та особам, що в 1974 році підтримали діяльність Української Вільної Академії Наук у США своїми внесками, пожертвами та різдвяними дарами.
THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES IN THE U.S., INC.
206 West 100th St. New York, N.Y. 10025

Товариство за Патріярхальний Устрій ПУКЦеркви в ЗСА
З Празником Різдва Христового і Новим Роком
сердечно вітаємо і бажаємо
Веселих та Щасливих Свят
багато кріпкого здоров'я Голові Помісної Української Католицької Церкви Києво-Галицькому Патріярхові
Їх Блаженству Кир ЙОСИФОВІ Кардиналові СЛІПОМУ,
Постійному Синодові
всім Високопреосвященним і Преосвященним Владикам,
Всечесному Духовенству, Монашим Чинам, Мирянам
і всім Відділам та Членам Товариства
за Патріярхальний Устрій.
За Краєву Управу Т-ва за Патріярхальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви в ЗСА:
Д-р МИРОСЛАВ НАВРОЦЬКИЙ, голова
Д-р ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ, секретар

Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки
— *вітає* —
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
наш Героїчний Народ на Батьківщині, Президента УНР, Ієрархів Українських Церков, Проводи наших Церковних, Громадських і Політичних Організацій, всю Українську Громаду в діяспорі та наше Членство з їхніми Родинами
та бажає
РАДІСНИХ СВЯТ
та сповнення наших спільних національно-церковних та особистих мрій.
ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ УЛТПА
Д-р ЮРІЙ КУШНІР, голова
Д-Р ТАРАС ШЕГЕДИН, секретар

З Різдвом Христовим,
Святим Йорданом
і Новим Роком

бажає Веселих Свят
Український Конґресовий Комітет Америки

May the Prince of Peace bestow his bounty upon you and your family and the enslaved land of our forefathers, Ukraine.

During this beautiful season, let us not forget that many people are less fortunate than we and have needs far greater than ours.

In making your Christmas contributions, be mindful that the work of our Organization on behalf of captive Ukrainians and for justice and freedom everywhere is entirely dependent upon your generosity.

* * * * * * * * * * * * * * *

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
302 West 13th Street
NEW YORK, N. Y. 10014

Веселих Свят!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідним, Приятелям, Знайомим
та всьому Українському Народові
бажає
ПАВЛИНА СМЕРИЧИНСЬКА
Ню Иорк, Н. И.

ІЗ СВЯТАМИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та НОВОГО РОКУ
бажають Рідні, Приятелям та всім Знайомим
Щасливих, Веселих Свят та всього найкращого —
інж. ЄВГЕН, ІРИНА МЕЛЬНИКИ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають усім нашим Рідним та Знайомим
Б. Ю. ВЕРТИПОРОХИ
St. Petersburg, Fla. 33702

Вітаємо
з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
Родину, Друзів, Знайомих
та весь многострадальний Український Нарід.
ОЛІМПІЯДА і ВАСИЛЬ ПОДУБИНСЬКІ
Маямі, Флорида

Дорогим Приятелям, Гостям вакаційної оселі
і Знайомим —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають
НИКИФОРЯКИ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
вітаємо Рідню і Приятелів та бажаємо всього добра!
ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
ГРИГОРІЙ і ЕРНЕСТИНА УКРАЇНСЬКІ

Засилаємо Вам Всім —
РІЗДВЯНИЙ і НОВОРІЧНИЙ ПРИВІТ:
здоров'я, щастя, сонячних днів!
Родина КРОХМАЛЮКІВ
Довнсвю, Онтаріо, Канада

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!

Родині, Приятелям, Клієнтам і Знайомим
бажає
адвокат
Юрій Б. і Марта Кордуба
1 HOWE AVENUE ■ PASSAIC, N.J. 07055

ВІДКРИЙМО СВОЇ СЕРЦЯ ДЛЯ БЛАГАНЬ МУЧЕНИКІВ УКРАЇНИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

долею найбільше знесиленого й приреченого на безмежні в часі терпіння. Адже, чи поза українським народом має який інший народ у світі аж стільки розсіяних по ньому та поділених і роз'єднаних не тільки простором, але й мурами в'язниць, катівень та дротяними загорожами концтаборів, які теперішній Ірод ось уже понад півстоліття заселює мільйонами найкращих синів і дочок України?

Знерухомлює нашу думку цьогорічне Різдво й неспроможність нашого покоління „віру рятувати", а саме тоді, коли — „гине слава Батьківщини, немає де дітись . . . виростають нехрищені козацькії діти", як ствердив це при іншій нагоді геніяльний Тарас Шевченко, оплакуючи Україну XVII ст. Чи не подібне спустошення в душах наших внуків і дітей бачимо і тут, ніби у вільному світі, і там на Україні; тут з переситу, а там з волі і сили московських богоненависників і поневолювачів?

Такі важкі думки тиснуть на душу в цьогорічний Свят-Вечір і на порозі чергового Нового Року та не дають нам змоги не тільки „про вишнє думати, а й про те, що на землі". (Колос. 3,2).

Проте, — минали віки, змінялись покоління, з'являлись і зникали цілі народи, падали престоли і держави, а люди й досі не забули про пришестя на землю свого Спасителя. Навіть сьогоднішнє, в значній мірі розхристане людство не може відірвати себе від надзвичайної своїм змістом події — З'явлення Христа. Щобільше, навіть літочислення своє ще й досі веде людство від дня народження Сина Божого, а кожнорічна Вифлеємська Зірка приваблює кожного, хто не втратив образ і подобу Божу. Та, не тільки приваблює, а й показує шлях до оновлення й спасіння.

Таким найпевнішим дороговказом була від віків Вифлеємська Зоря й на шляху буття українського народу та його прадідної Святої Української Православної Церкви. Щоправда, цей шлях був часто посіяний терниною і камінням; були часи страшного лихоліття, коли здавалося, все гине, коли переважали ті, що не пізнали Христа й не прийняли Його. (Іоана, 1,10-11). Одначе, світильник Вифлеємського Сяйва постійно підсилювала наша Церква-Мати, а сяйво викликувало у серці навіть найбільш збайдужілих любов, оту любов, що владна гори перевертати. Найсумлінніші носії такої любови, — праведники, страдники і мученики народу нашого, — ставали прикладом для інших, що, разом з ними, згортали з шляху тернину й каміння та прочищували шлях у світле й радісне майбутнє нашого народу, а з ним і всього людства.

Знаємо і до болю гостро відчуваємо, що і на сьогоднішньому етапі буття української нації знову повно колючої терни і гострого каміння та що знову найтемнішим серпанком прикрите від нас майбутнє. Але, і в цей грізний час народжений для нашого спасіння Христос піклується нами і, водночас, кличе йти за прикладом тих найкращих синів і дочок українського народу, що полюбили Народженого більше від самих себе та пішли за Його заповітом любови до найближчого ближнього, пішли, не зважаючи на муки і знущання, на поневірювання у в'язницях, на гірку невільничу самотність та постійну загрозу їхньому життю.

Залишається лише, щоб усі ми, особливо ж на вольній волі сущі, відкрили у цьогорічне Свято Різдва Христового свої серця і розум для благань мучеників і страдників України, що з далеких північних в'язниць і катівень кличуть нас до оновлення, духовної єдности, національної солідарности, громадської однодумности та миру і всеохоплюючої любови. Не залишімось же глухими і байдужими на цей поклик, обніміімо думками в цьогорічний Свят-Вечір страдників українських та разом з ними, єдиним серцем і єдиними устами, звернімось до Христа Спасителя з благанням:

„Ой, Ти, Христе — Царю, просимо всі нині,
Даруй волю, верни славу нашій любій Україні!"

Крім усього, постійно пам'ятаймо, що Христос „довго терпить нам, не хотячи, щоб ми загинули" (2 Пет. 3,9). Решта ж залежить лише і виключно від нас самих.

ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВМО ЙОГО!

З любов'ю у Христі

† Митрополит МСТИСЛАВ

† Архиєпископ СИЛЬВЕСТЕР † Архиєпископ МАРКО
† Архиєпископ ОРЕСТ † Єпископ КОНСТАНТИН
† Єпископ ВОЛОДИМИР

Січень 1975 р.

Округа Відділів УНС в Детройті заповідає загальні збори

Детройт. — Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу в Детройті заплянував відбути у неділю, 26-го січня 1975 р. о год. 2:30 по полудні в залі Українського Народного Дому при вул. Мартін ч. 4655 свої річні загальні збори. Крім звичайного порядку нарад і вибору нової управи Окружного Комітету, буде основно обговорений плян праці на 1975-й рік. У зборах зобов'язані взяти участь члени Управи Окружного Комітету, Управи, а зокрема секретарі приналежних до Округи Відділів, а саме: 20, 71, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 504 і 506. Головний Уряд УНСоюзу репрезентуватимуть на Зборах головний контролер інж. Іван Ващук і головний радний Євген Репета. Окружний Комітет очолює тепер інж. І. Ващук.

Родині, Знайомим, всім Пластункам
і Пластунам та Друзям Чорноморцям —
ХРИСТОС РОДИВСЯ!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
бажає
Родина Пилипенко

Всім Тим, що відгукнулися на заклик видання
АЛЬМАНАХУ СТРИЙЩИНА
і Тим, що ще відгукнуться —
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
бажає за Фінансовий Комітет —
ВОЛОДИМИРА ПАДОХ, секретар

З Празником Різдва Христового
і Новим Роком!

СЕКРЕТАРІЯТ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ І ЙОГО ПРЕЗИДІЯ ВІТАЮТЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ ТА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ, ІЄРАРХІВ, ДУХОВЕНСТВО Й ПАСТОРАТ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, НЕЗЛАМНИХ БОРЦІВ-ПАТРІОТІВ В УКРАЇНІ, ПРОВОДИ УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДСЬКИХ НАДБУДОВ, ЇХНІ СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ Й ЧЛЕНСТВО РАДІСНИМ ПРИВІТОМ —
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
ТА СЕРДЕЧНИМ ПОБАЖАННЯМ —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СКВУ

Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!
Родині, Приятелям, Знайомим і ВШ. Гостям
нашого мотелю
бажає
Дмитро Харин з родиною
власник MARK MOTEL
Kerhonkson, N.Y.

Христос Раждається! Славіте Його!
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
найсердечніші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
пересилають
Наталія і Михайло Клецорі
Замість особистих побажань складаємо 25.00 дол. на Фонд Оборони Валентина Мороза.

ГУЦУЛЬЩИНА
Т-во ГУЦУЛІВ-ВЕРХОВИНЦІВ
та
КОНФЕРЕНЦІЯ ГУЦУЛЬСЬКИХ ТОВАРИСТВ

З Різдвом Христовим та Новим Роком, шлемо нашу тугу у засніжені ґражди на Батьківщині та щирим серцем вітаємо Наших Рідних і Знайомих в Поневоленій Гуцульщині, а Всім Гуцулам у Вільному Світі віншуємо:

Хваліте Правду на землі,
Леліймо віру молоду,
Впівайте дзвінко коляду!
Хоч Ірод меч підніс двосічний, —
Кріпіться! З нами Бог Предвічний!

Рівночасно з колядою, несемо радісну вістку, що „розметавши дільниці", які ділили Гуцулів у Вільному Світі, відбудемо в днях 10-11 травня 1975 р. черговий ВСЕГУЦУЛЬСЬКИЙ З'ЇЗД, на гостинній Оселі УНСоюзу — Союзівці.
ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Веселих Свят!

ІНІЦІЯТИВНИЙ КОМІТЕТ САМБІРЩИНИ
пересилає всім Землякам і кол. Жителям Самбірської Землі, по світі розсіяним, дружнє і щире
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
За інформаціями просимо звертатися —
B. Liwczak, 886 N. 21st Street, Priladelphia, Pa. 19130
За ініціятивний Комітет:
Д-р Софія Е. Карпінська, І. Щупаківський, Б. Лівчак.

Замість святочних поіменних привітів і побажань
з нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
складаємо суму 10.00 долярів
на Українських Інвалідів.
КОПАЧІ
Queens, N.Y.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Друзям і Приятелям
по обох боках океану
бажають
ЛІДА і ІГОР ДЛЯБОГИ

Христос Родився!
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
пересилаємо Дорогій Родині і Приятелям
щирі побажання всього добра.
АННА НИКИФОРЯК
СТЕФАНІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА
Ню Иорк, Н. И.

Замість окремих святочних карток-побажань складаємо 20.00 долярів на Церкву в Потребі.

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
та Щасливого Нового Року
— БАЖАЮТЬ —
д-р Адам і Ліда Якимів з родиною

Товариство за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви – Відділ Ню Йорк

Вельмишановні й Дорогі Миряни!

В радісні дні свят Різдва Христового та Нового Року просимо Вас згадати нашого Патріярха УКЦеркви Блаженнішого Кир Иосифа І. Його творче життя присвячене страдаючій Церкві й українському народові, а Його пляни сперті на наше щире зрозуміння і повну піддержку. Блаженніший Кир Иосиф дальше безперебійно змагає до нерукотворного пам'ятника для нашої Церкви й народу. Тому й цим разом, як перед тим виявім для нашого Патріярха, Блаженнішого Кир Иосифа І. нашу беззастережну відданість і щиру різдвяну пожертву на „Патріярший і беатифікаційний фонд Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького" в 30-річчя смерти. Найскромніший, але щирий наш дар буде незаперечним виявом, що ми пам'ятаємо про нашого Патріярха УКЦеркви, Блаженнішого Кир Иосифа. Це дасть Йому ще більшої сили міцно стояти і сповняти історичного значення завдання.

Ми свідомі того, що Ви вже багато пожертвували на Церкву й інші громадсько-культурні потреби, але переконано віримо, що щедро відгукнетесь на наше прохання і вишлете на нижче подану адресу свою щиру пожертву, за яку згори складаємо Вам щиру подяку. Хай Всевишній Господь сторицею Вас винагородить!

Остаємось з святочним привітом:

Христос Раждається!

ЗА УПРАВУ ТОВАРИСТВА:
Ярослав Щербанюк *голова* — **Ярослав Пастушенко** *скарбник*

Пожертви просимо посилати на: Selfreliance Credit Union, 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003, чеки виписувати на: Selfreliance No. 6620.

ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ І ГРОМАДЯНСТВУ МІСТА НЮАРКУ Й ОКОЛИЦІ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
— і —
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають – Ярослав і Юрій Яворські з Родинами

УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ ВЗУТТЯ
ГОВЕРЛЯ – ВЗУТТЯ
"SALAMANDER" – SHOES
1060 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel.: 374-5768

РІЗДВЯНА ПЕРЕДАЧА З МЕЙПЕЛВУДУ

Мейпелвуд, Н.Дж. — Парафіяльне керівництво української православної церкви св. Вознесення в Мейпелвуді, Н.Дж. повідомляє, що в понеділок, 6-го січня ц.р. о год. 9-й вечором зі станції ВНБІ-ФМ 105,9 буде передаватися українська Різдвяна програма: святочне слово настоятеля церкви о. Івана Наконечного і колядки у виконанні хору ім. Кошиця з Вінніпеґу, Канада, та деклямації.

Веселих Свят
та
Щасливого Нового Року!
Родині, Приятелям та Покупцям
бажає
МИХАЙЛО ГРИЦКОВЯН
новий власник крамниці
Ilko Meat Market
140 First Avenue, New York, N.Y.
Поміркованi ціни та щира обслуга.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІТЬ ЙОГО!

Веселих Свят Рождества Христового та Нового Року
БАЖАЄ ВСІМ УКРАЇНЦЯМ В НЮ ЙОРКУ
ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА ФІРМА ВІТРАЖІВ

ANTON LAUB GLASS STUDIO, INC.

1482 First Avenue (77 & 78 Sts), New York, N. Y. Tel.: 212 - 734-4269, 734-4270, 734-6796

ДЛЯ ЦЕРКОВ В ЦІЛІЙ АМЕРИЦІ НАША ФІРМА ВИКОНУЄ:
- Проєкти та виріб мозаїк, вітражів (Stained glass);
- Направи вітражів та інсталяція охоронного шкла для церковних вікон.

ДЛЯ УКРАЇНЦІВ МЕТРОПОЛІЇ ПОРУЧАЄМО:
- Різного роду шкла, шкляні полички, шкляні верхи для меблів, інсталяція шкла у вікнах чи для склепових вітрин;
- Зеркала звичайні та кольорові, інсталяція зеркальних стін, перевожування зеркала чи рельокації;
- Лямпи з кольорового шкла, направа античних лямп (Tiffany);
- Образи, рами для образів, реставрація рам;
- Заслони для вікон: венецькі, дерев'яні та інші;
- Кімнатні перегородки;
- Відрізки кольорового шкла для артистів.

ВЛАСНИКИ: ВОЛОДИМИР ІВАСЮТИН — МИКОЛА ІВАНІВ — ДМИТРО МОТРУК

Радісних Свят
Рождества Христового
— та —
Щасливого Нового Року!
Українському Духовенству, Організаціям та ВШ. Клієнтам, Родині та Знайомим
— щиро бажає —
К. Миронович з Дружиною
MIRON MEAT MARKET
272 a Smith St., Perth Amboy, N.J. 442-4660

Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року!
ВСІМ РІДНИМ і ЗНАЙОМИМ
від
СОНЯ ВІЛЛЯ
WILDWOOD CREST, N.J. Tel. (609) 522-4084
бажають власники
НАДЯ, РОМАН і СОНЯ СТЕЦКЕВИЧІ
ОЛЬГА, БОГДАН і ЮРКО ЧАПЛІ

ПРАВО НА ЕМІГРАЦІЮ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

зуміла потреба боротися за право еміграції й усіми можливими силами й засобами намагатися реалізувати його.

Право на еміграцію — це кардинальна вимога й невідлучна частина основних громадянських свобід. Без забезпечення людям можливости еміґрувати й повертатися — немає „прав людини й громадянина". Інше діло в часах війни і в періодах національних „наглих потреб", коли це право можна на час війни, чи тих винятковиx і короткотривалих „наглих потреб", завісити. Кожна людина мусить мати можливість вибору місця свого перебування й своєї праці. Ніхто на світі, ніякий режим не сміє в нормальні мирні часи відмовляти своїм громадянам права подорожувати, пізнавати інші народи, інші культури, спілкуватися з ними, обмінюватися своїм досвідом і своїми ідеями, а найважніше — відвідувати й єднатися з родинами, друзями.

Чи могли б ми за будь-яких умов відступити від тих вимог? Є універсальні вимоги очевидного, загальнолюдського характеру, стосуються вони усіх народів і всіх держав і тому їх треба безкомпромісово відстоювати. Так цю справу повинні розуміти ми, так цю справу розуміють в Україні і в цілому СССР всі вільнолюбиві елементи, починаючи з тих, що б'ються за повноту національних і людських прав, що прагнуть усунення антинародної большевицької системи, її розвалу й побудови зовсім нового ладу, а кінчаючи тими, що ще бачать можливості „покращання системи" і якихось змін на краще у ній.

Для нас, тієї частини українського народу, що розкинена у світі, право на еміграцію особливо важлива вимога. До боротьби за екзистенцію нашого народу, яку у світі переводимо ми своїми силами й засобами, бо Москва намагається повністю ізолювати український нарід під совєтами від контактів зі світом, в нас долучується ще інше завдання: змаг за наше існування, як окремої культурної одиниці, духової цілости, що переступає державні границі, моря й континенти. В цьому нашому змагу духове спаяння, чи хоча б глибока духова близькість з українським народом на материку відіграють першопляннову ролю. Найкращим засобом для такого спаяння, для живої близькости є власне приїзд нових людей, переміщування їх між різними теренами нашого перебування. Особистого стику, безпосереднього обміну думками й бажаннями не заступить ніщо!

При цьому ми ні на мить не смісмо забувати, що всупереч часто висловлюваним думкам, роля еміграції в житті народу і у формуванні його майбутнього величезна. Ця роля визначена не лише числом українців в діяспорі, але в першу чергу фактом, що ми є повністю поза засягом большевицької сили, що ми вільні у вільному світі та що наш розвиток зумовлений тільки нашими власними силами й спроможностями в спілкуванні зі світом і поза впливами російського імперіялізму!

Дорадники Білого Дому однозгідні щодо потреби зменшити податки

Вашингтон. — Достовірні урядові джерела інформують, що майже всі економічні дорадники Білого Дому прийшли до переконання, що цього року конечно треба зменшити федеральні податки, щоб поборювати економічну рецесію, тобто збільшити постачання грошей, що мало б на меті „стимулювати економіку". Ці джерела твердять, що президент Джералд Форд також серйозно обдумує можливість такого кроку, але ще не дійшов до остаточного рішення. Хоча майже всі чільні економічні дорадники, включно із секретарем скарбу Вілліямом Саймоном, тепер твердять, що зменшення в податках є конечне, то ще існують розбіжності щодо суми, бо деякі твердять, що податки повинні бути зменшені на 10 більйонів долярів, а деякі заявляють, що це зменшення повинно виносити 20 більйонів. Зменшення в податках надало б споживачам можливість закуповувати більше американських продуктів, а це заохотило б продуцентів збільшити продукцію і запобігло б зростові числа безробітних.

Іван Овечко

ГІРКИЙ ТО СМІХ...

У Києві з січня 1927 року, тобто рівно 48 років, виходить тиражем майже 3-х мільйонів примірників журнал під назвою „ПЕРЕЦЬ". Як сама вже назва каже, це журнал гумору і сатири, хоча ніде на офіційній сторінці редакції цього не зазначено. „Перець", що виходить двічі на місяць у такому досить великому тиражеві, мусить бути надзвичайно популярний серед читачів. Як правильно хтось писав у нашій пресі на еміграції, „Перець" — чи не єдиний орган преси в Україні, з якого можна довідатися про справжній стан, зокрема економічний, в підсовєтській „республіці".

Але в „Перці" не тільки гумор і сатира, а й звичайні доноси на винних у всіх ділянках життя під совєтами, в яких проявляється крадіж державного майна, погана обслуга населення, нікудишня продукція товарів широкого вжитку і т.п. Прокуратура, різні відповідальні партійні „боси" на верхах, керівники підприємств, як і звичайні люди не стільки сміються з гумористичних репортажів у тому журналі, як бояться їх. Бо кожна гумористично - сатирично подана історійка в „Перці" — це перш усього факти, голі факти без перебільшення, які кінчаються завжди „порадою" поліційним органам прокуратурі або партійним керівникам району чи области вжити певних заходів для усунення тих фактів на майбутнє. А що кожний пресовий орган в СССР — це голос уряду, то не послухати тих „порад" досить небезпечно. При відсутності приватної власности совєтська економіка здана на „мерсі" службовців і бюрократів, тож і не дивно, що все те може бути контрольоване лише поліційним шляхом, бож і, зрештою, держава розпоряджається прибутками даного підприємства і встановлює заробітки тих службовців і бюрократів, а не власник чи власники підприємства.

Є, правда, в „Перці" і багато просто гуморесок для розваги, так би мовити, гумору для гумору. Та все ж — що це за гумор, наприклад, коли пишуть дослівно так:

> ...І раптом в іститутї — новина: зі складу зникло ... три тисячі літрів спирту. Новина в інституті — новина для всієї Одеси. (Мова тут про технологічний інститут холодильної промисловости. — прим. І.О.). Дійшла вона й до помічника прокурора Центрального району міста, Комарчева А.В. Завів він негайно кримінальну справу. Жахнулися в інституті: що ж воно тепер буде? Бож відомо, що за кожні 50 - 100 грамів витраченого спирту лябораторії обов'язково звітували актами... А тут... Три тисячі літрів!"

Але помічник прокурора передумав і справу закрив пізніше. З цього приводу „Перець" продовжує:

„... Після виступу „Перця" прокурор Одеської області тов. Ясинський повідомив, що критику визнано справедливою. Помічника прокурора Комарчева А.В. та інших службових осіб, що припустилися грубих помилок у роботі, притягнуто до судової відповідальности." (стор. 6, ч. 19-941).

Або ось інші „квіточки" соціялістичної економіки:

„Друже Перче! Коли тобі випаде відрядження до Запоріжжя, дивись, не забуть зубної щітки. Бо її у нас зі свічкою серед білого дня не знайдеш. Якщо вже й станеться таке, що забудеш, то, приїхавши, негайно відріж пасмо свого чуба і зроби щітку-саморобку. Негайно тому, що за кілька днів буде зі свічкою не знайдеш у пізно. Чуб запилиться. А помити його в Запоріжжі нічим. Шампуню також жодному магазині..." (стор. 14)

Отже, мова про ціле місто, а не якийсь там один „магазин" чи крамницю. І ряд інших „гумористичних" фактів подає „Перець":

„Вже півтора року героїчно бореться за те, щоб у селі (с. Кузьминці Гайсинського району) врешті - решт було світло, бригада фахівців у складі..." а далі імена і прізвища всіх начальників і відповідальних керівників району.

„Щоб пофарбувати хлопчачу майку в червоний колір, зовсім не обов'язково купувати барвники. Досить вашому хлопчикові одягти майку, а на неї червону сорочку виробництва фабрики ч. 5 Київського спеціялізованого швейного об'єднання по виробництву сорочок, як майка теж стане червоною".

Число „Перця", що я його тут реферую, привіз мені один американець, що побував в СССР. Той, що подарував йому цей журнал там, зробив такий надпис на ньому: „... Але судити про неньку - Україну по цим малюнкам - жартам не совітую..."

Добрі мені „жарти"!..

Ніксон не коментуватиме висліду Вотерґейтської розправи

Сан Клементе, Каліфорнія. — Речник колишнього президента Ричарда Ніксона у четвер, 2-го січня, поінформував кореспондентів, що адвокат Р. Ніксона порадив йому не коментувати засудження його 4-ох колишніх співпрацівників за спроби затаїти Вотерґейтську аферу з огляду на те, що всі засуджені, тобто, Джон Мічелл, Г.Р. Галдеман, Джон Ерліхман і Роберт Мардіян, плянують вносити апеляції до вищого суду. Речник Ніксона також заявив, що колишній президент „глибоко стурбований Вотерґейтом і дуже переживає факт, що ці 4 мужі, які були його найближчими дорадниками, та їхні родини потерпіли так багато через Вотерґейт.

Між іншим, у четвер, 2-го січня, президент Джералд Форд також заявив, що наразі не плянує коментувати засудження 4-ох колишніх співпрацівників Ричарда Ніксона.

Д-р Михайло Данилюк

НОВОГО ЩАСТЯ У НОВОМУ РОЦІ

(Передано „Голосом Америки" в Україну)

Колись, ще на медичному факультеті в одному місті Европи, група українських студентів залюбки відвідала лекції старенького професора, якого викладання навіть не було обов'язковим. Бо він просто був поєднанням педагога, лікаря і філософа, а тому слухалося його так, наче б заглядаючи в архіви самого Гіпократа.

Якось, либонь, наче б під Новий Рік, він говорив про нове відкриття в медицині, яке свого часу сколихнуло медичним світом. Тож говорив він про біохемію, фізіологію, імунологію нововідкритого складника крови, повертаючися до практичного застосування цього нового фактора у рятуванні здоров'я і життя людини. Звичайно, він високо цінив цю „нову правду" в науці та передбачував, що нові покоління лікарів і дослідників ітимуть шляхом нових дослідів. Беручи до уваги надходячий Новий Рік, він сказав приблизно таке: „...закінчуємо старий рік новим, епохальним дослідом у науці. Це все одно, що відкрити нові двері до пізнання правди, і я переконаний, що багато з вас, протягом свого наукового і професійного життя, відкриватимуть нові і нові двері до великої правди, чого і вам усім від щирого серця бажаю. Бо людина виповнить своє завдання лише тоді, коли в ній жевріттиме вогонь пізнання, шукання, відкривання нових дверей..."

Відходячи із авдиторії, старенький професор раптом повернувся на закаблуці, глянув на задуманих студентів і додав: „лише одно пам'ятайте — останніх дверей до великої правди відкрити неможливо..."

Щось тими словами професор хотів сказати, щось більше, як про звичайну професійну роботу, щось, що залягло б у серце кожного молодого фахівця глибше, як звичайна зарозумілість на печатці лікарського диплому.

Нема на світі догми, яка б символізувала останні двері до правди. Нема завершеної формули, яка б розв'язувала остаточно всі проблеми в науці, дослідах, професійній роботі, а навіть і в щоденному житті людини, народу, цілого людства. І якщо до праці і думання людини застосувати догматичну закостенілість, тоді неодмінно приходить застій, відмирає шукання, правда стає ще дальшою, недосяжною, бо всі двері залишаються закритими.

Горіння людини із її вічним неспокоєм у шуканні нового, кращого, відмінного і правдивішого ставало тим двигуном, що винесло людину і народи за останніх 5-10 тисяч років до сучасного рівня. Це стосується передусім філософії, письменства, стислих наук математики, фізики зокрема. Нас, лікарів, це зацікавлює особливо, бо поповнюємо численні ряди, сотні попередніх ґенерацій, продовжуючи роботу сотень тисяч попередніх лікарів, що віддали людині і своїм народам усе своє горіння, вміння і сили. Це завдяки їм, їхньому шуканню, їхньому „відкриванню нових дверей", ми стоїмо на високому рівні охорони здоров'я і життя, і все це нас до чогось зобов'язує. Кожний лікар, що відчуває вагомість своєї професії, знає, що на сучасному ступені розвиток медицини не закінчується, як і не закінчується методика допомоги людині.

Здавалося б, що часи, коли за шукання правди палили на кострі, — минули. Здавалося б, що величезний прогрес медичних наук — це власність кожної людини, з якої вона має право користати, де б вона не проживала, незалежно від соціяльного стану, політичного переконання, державного ладу.

І тут ще на нас чекає завдання. Бо хоч не палять на кострі, то все ж людей запроторюють у концтабори, а ще гірше — на сором цілого лікарського світу — у психіятричн в'язниці лише за це, що людина шукала чергової правди, що хотіла відкрити нові двері до пізнання. Ще тисячі вмирають від пошестей, ще мільйони не мають достатнього постачання лікарів, ще десятки мільйонів людей по цілому світі не мають лікарів або й основного забезпечення медичним персоналом. Ще десятки питань у боротьбі з різними недугами нерозв'язані, бо ми ще не побороли рака, артеріосклерози, гіпертанії, недуг серця, віруса...

Але численні кадри лікарів, науковців, дослідників думають про це. Бо хоч й останніх дверей, як казав професор, відкрити неможливо, це не зупиняє людину в шуканнях. Навпаки, це посилює нескореність у зацікавленні. Справді, скільки тих дверей, поки досягнути безконечности? Скільки їх, щоб осягнути розв'язку такого або іншого питання?

Тож, вступаючи у Новий Рік, треба запастися новим пальним, новими силами. Треба відкривати одні двері за одними. Шукати нових засобів, нових методів, допомогти у холоді і голоді, допомогти у в'язницях і психіятричних заведеннях, у лікарні, у прийомному кабінеті, лябораторіях, а також у громаді, народі.

Чимало із нас, українських лікарів, як в Україні, так і розсіяних по широкому світі, матимуть черговий рік, щоб шукати за новими дверима до правди. Бажаємо їм усім щастя, щоб двері ці, багато дверей, вони відкрили.

Кіссінджер допускає можливість військової акції проти продуцентів нафти

Вашингтон. — Державний секретар Генрі Кіссінджер в окремому інтерв'ю, яке він дав ще перед Різдвом кореспондентові журналу „Бізнес Вік", та яке було опубліковане аж 2-го січня ц.р., допускає можливість військової інтервенції проти продуцентів нафти, але така військова акція, заявив Кіссінджер, є можливою тільки в дуже скрутній для західніх держав ситуації і не для зниження цін на нафту і нафтові продукти, а як останній рятунок західнього світу. „Вєтнамська війна — сказав державний секретар — навчила нас, що багато легше є заанґажуватись у війну, як з неї вийти. Це не значить — каже Кіссінджер — що ми цілковито відмовляємося від вжиття сили, але інакше, як цю силу вживається для поліпшення економічної ситуації, а інакше як таке ужиття є конечне для рятування життя людей і варстатів їхньої праці".

На запитання кореспондента чи він журився б можлівістю совєтської реакції у випадку військової акції Заходу на Середньому Сході, — Кіссінджер відповів, що він не думає, що це є справа для спекуляції. „Кожний президент, який піднімався б такої військової акції, мусить брати до уваги усі можливості". Журнал при тому від себе додає, що Кіссінджер зовсім добре міг поминути мовчанкою запитання про військову інтервенцію, але з розмови виглядало, що він з розмислом бажав, щоб справа можливости такої військової акції висіла в повітрі, як перестерігаючий знак для держав продуцентів нафти та їхніх астономічних підвишок цін на цей продукт".

УВУ видав збірник на пошану свого ректора св. п. Івана Мірчука

Мюнхен (УВУ). — Саме з'явилися перші примірники нового видання Українського Вільного Університету — VIII том Наукових Збірників УВУ, присвячений колишньому ректорові УВУ, проф. д-рові І. Мірчукові. Незабаром розпічнеться систематична висилка нового видання для авторів, преси та професури й заслужених діячів УВУ. Проф. Мірчук належить до найбільше заслужених для УВУ професорів, — зокрема його заслуги великі у відновленні діяльности УВУ після війни

То й не диво, що професорський колектив уважав своїм обов'язком відзначити його пам'ять, а один із наступників Покійного на пості ректора, проф. д-р О. Кульчицький, ще в часі поїздки по ЗСА й Канаді у 1964 р. зібрав поважнішу суму грошей на видання окремого Збірника. Теперішній Сенат доручив йому редаґування Збірника, що оце й з'явився.

Збірник має понад 20 аркушів друку і в ньому є наукові причинки 16 різних авторів, з чого 4 в чужих мовах. Окремий відділ присвячений матеріялам про життя й творчість проф. І. Мірчука. Українські статті й матеріяли мають свої резюме у німецькій чи англійській мовах, і навпаки — матеріяли у чужих мовах резюмовані по-українськи. Збірник має бл. 20 різних знімок із життя проф. Мірчука, зокрема із його діяльности в УВУ.

Смиренного раба Божого і вільного громадянина Америки

ІРИНЕЯ ВЕРЕСА

НОВОРІЧНЕ ПОСЛАННЯ

письменникам в Україні і в других країнах СССР сущих на тему:

QUI TAGET CONSENTIRE VIDETUR*

Відважній Дружині
потомка преславного козацького роду
Валентина Мороза — Раїсі
присвячую.

Письменники Радянського Союзу,
чи знаєте ви приказку стару,
що важною була в старому Римі,
та ще важніша під оцю пору?

Вивчайте приказку цю стародавню;
хай приказка ця буде, мов закон;
в цій приказці вся суть народоправства,
в ній людська честь, і гордість, і бонтон.

Якби ви знали приказку цю давно,
то не мовчали би, як лютий „вор"
приніс розбій, злочинства і неволю
і підступом закріплював терор.

Чи вам відомо, що з дарів людини
найбільші: людська мова і язик;
коли неправда діється довкола,
тоді єдина оборона — крик!

Не вірте, що мовчання — це прикмета,
бо тихий змовник той, хто замовчить,
коли кричати треба на весь голос,
що зло паношиться й народ терпить.

Знайдіть найкращу перекладну форму
для тої приказки, що дав нам Рим;
несіть її в народ; пишіть, мов лозунґ
на мовах всіх, щоб був доступний всім!

До міст і сіл несіть крізь гучномовці,
наліплюйте плакат на кожний мур,
щоб знали всі і розумів це кожний:
qui tacet consentire videtur.

*Хто мовчить, той напевно згоджується (змовляється).

Совєтська преса повідомила про присуд у процесі Вотерґейту – без коментарів

Москва. — Офіційна совєтська пресова аґенція ТАСС подала вістку про визнання винними чотирьох недавніх американських державних урядовців — у коротких чотирьох реченнях. Названо у тій вістці за прізвищем колишнього генерального прокуратора Мічелла, його заступника Мардіяна та асистента колишнього Президента Гальдемана й Ерліхмана. „Визнано їх винними за змову протидіяти судочинству та за змову протидіяти слідству у так званій справі Вотерґейту", – сказано у совєтському повідомленні. Ані ТАСС, а ні будь-яка совєтська газета не принесли ніякого коментаря до цієї справи.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.
ЕВГЕНА ДАНИЛЮКА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ З ПАНАХИДАМИ

12-го СІЧНЯ 1975 р., о год. 4-ій по пол., в Церкві СВ. ЮРА, НЮ ЙОРК, Н. Й.;
12-го СІЧНЯ 1975 р., о год. 8:30 рано, в Церкві СВ. ПЕТРА і ПАВЛА, КОГОВЗ, Н. Й.;
16-го СІЧНЯ 1975 р., о год. 8-ій рано, в Церкві ПОКРОВИ БОЖОЇ МАТЕРІ, ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Родину, Знайомих та Приятелів просимо згадати Покійного у своїх молитвах.

Вдова — НАДІЯ
Сини — НЕСТОР і АДРІЯН
та РОДИНА

В річницю смерти
св. п. МАРІЇ і КОСТЯ
ПАНЬКІВСЬКИХ
буде відправлена СЛУЖБА БОЖА в церкві
Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.
в суботу 11-го січня 1975 р. в год. 8-ій ранку

Син з дружиною
і родина

У глибокому смутку ділюся сумною вісткою з Родиною, Друзями, Приятелями, що з Волі Всевишнього, несподівано відійшов у Вічність мій Найдорожчий і Незабутній МУЖ

СВ. П. ЮРІЙ КОНОНІВ

народжений 1895 року в Києві.

Активний учасник Визвольних Змагань, актор українських театрів, перший голова ОМУС-у в Америці, голова Видавничого Комітету книги „Наш Театр" та бувший довголітній голова 1-го Відділу ООЧСУ в Нюарку, Н. Дж.

ПАНАХИДИ відправлено 28 грудня в Українському Католицькому обряді, 29-го грудня в Українському Православному обряді в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 30-го грудня 1974 р. з церкви св. Тройці в Нюарку, на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В невимовному жалю —

ІВАННА — дружина

Згідно з бажанням Покійного, замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на фонд видання книги діячів українського театрального мистецтва „Наш Театр".